

I det hele taget viser mange af forslagene, at det, regeringen har ønsket, var at indføre et kontrol- og bødesamfund, der langt overgår, hvad Socialdemokraterne nogen sinde har udtænkt af betonsystemer. Og SF følger så desværre en del med med det forslag, der ligger her.

I Enhedslisten har vi en helt anden opfattelse af, hvordan tilværelsen skal være i et godt samfund. Vi har mere tillid til menneskene, end liberalisterne har. Vi tror, at alle gerne vil yde en indsats for sig selv, for deres nærmeste og for samfundet, især hvis der er mulighed for at gøre det i fællesskab.

Hvis man ser på, hvor utrolig meget der i Danmark bliver gennemført af frivillige, hvor meget der er lavet af foreninger osv. rundt omkring i Danmark, uden at de umiddelbart får noget for det, så taler det ikke for, at det er et noget for noget-samfund, vi skal ønske at opbygge. Det vil blive langt dyrere og ikke noget behageligt samfund at leve i.

Derfor ønsker vi i stedet at skabe endnu bedre muligheder end i dag, for at mennesker kan gøre noget i fællesskab, ved at demokratisere samfundet yderligere, f.eks. ved at give de ansatte større indflydelse på arbejdspladserne, ved at give brugerne større indflydelse på de offentlige institutioner. Og der mener vi altså ikke, at noget for noget går den rigtige vej, tværtimod.

Vi er selvfølgelig opmærksomme på, at SF i deres forslag har sagt, at der kan være nogle af de her noget for noget-krav, hvor man skal have en anden holdning til dem, der er ressourcetsvage. Men vi ønsker ikke fra Enhedslistens side at få et samfund, hvor der er ét system for de stærke og et andet system for de svage. Som det er blevet sagt mange gange: Hvis man laver velfærd for de svage, så bliver det en svag velfærd, og det ønsker vi ikke. Og derfor kan vi ikke støtte hverken dette forslag eller hele tankegangen om noget for noget eller – som vi ser det – et samfund uden nåde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Tak for en, synes jeg, spændende debat, der for nogles vedkommende hævede sig op til et principielt niveau. Det er jo også tanken bag det her forslag at bidrage til en mere generel debat.

Kl. 18.05

Jeg synes, at hovedforskellen til regeringens position, når man fulgte de udspil, der lå i noget for noget, er, at de sådan konsekvent forsvarede systemet over for menneskene. Vi har så prøvet at vende det om og sige: Der er nogle mennesker, der taber i vores type af samfund, som ikke har de samme ressourcer at kaste ind i og opgøret med det offentlige system, og det er dem, vi vil tilgodese med det forslag, der ligger her.

Derfor synes jeg også, at der er grund til at knytte nogle kommentarer til nogle af ordførerne.

Hr. Flemming Oppfeldt syntes, at der var spændende forslag heri, og han syntes, at der var knap så spændende forslag, og så var der et enkelt spørgsmålstejn.

Han kaldte det så i øvrigt socialistisk og meget stereotypet. Det synes jeg var lidt underligt, da han i hvert fald støttede tre af forslagene, også det, at omkostninger ved klager skal betales af amter og kommuner, når klageren får ret. Det er da et forslag, der systematisk vender sig mod det enkelte individ og altså tager individets standpunkt mod systemets. Det var også derfor, hr. Flemming Oppfeldt støttede det, men det er vel ikke rimeligt at kalde det et grundlæggende socialistisk forslag. Jeg synes, det er et retspolitisk forslag. Jeg synes heller ikke, det er stereotypet. Mig bekendt har vi aldrig foreslået det før.

Jeg forstår heller ikke Enhedslistens afvisning af et forslag, der så konsekvent stiller sig på borgernes side over for systemet, at hvis man f.eks. klager i en førtidspensions sag eller i en sygedagpengesag og ikke får den ret, man burde have, så skal man ikke have den ret, og derfor forstår jeg ikke den summariske afvisning eller den manglende vilje til at bevæge sig ind.

Hr. Flemming Oppfeldt var også enig i synspunktet om hurtigere sagsbehandling ved familiesammenføring. Der forstår jeg heller ikke Enhedslistens summariske afvisning.

Jeg forstår heller ikke afvisningen, hvor hr. Flemming Oppfeldt også støttede, i forbindelse med kommuner, der ikke følger op på langvarige sygedagpengesager med den konsekvens, at mennesker ender med at falde i det store, sorte hul på socialområdet, dér, hvor man ikke længe har indkomst, når man har fået sygedagpenge i 1 år og sygedagpengeperioden ikke kan forlænges, hvorfor man derfor skal på kontanthjælp. Hvis man er gift med én, der har en normal indkomst, er man ikke berettiget til kontanthjælp, hvormed en familie, der indtil nu havde to indkomster, er endt på én indkomst.